סד"א מן האשם כו'. תימה לר"ל לא לכתוב מן האשם ולא בעי לכל: **זה** גזל הגר. דאע"ג דמכפר לא הוה אמינא דליהוי לכהן אלא מידי לה] דמותר למזבח ולא ממונא ובספרים ישנים גרים גזל הגר בהדיא כתיב ביה בפרשת כשם דכתיב לכהן לו יהיה ובקונטרס לא גריס ליה משום דחטאות ואשמות ומאר ו] אימורים בפרשה בהדיא כתיבי כל אחד ואחד במקומו וסדרן ט הכתוב לאהרן כאן מפני מחלוקתו *של קרח ז]:

ואפילו לקדש בו את האשה. בפ' החכלת (מנחות דף מה:) אמרינן גבי שתי הלחם דעלרת ורבי עקיבא מי כתיב קודש יהיו לה' ולכהן לה' לכהן כתיב כלרב הונא דאמר רב הונא קנאו הכהן ונתנו לכהן ופי' שם בקונטרס דמשלחן גבוה קא זכו ומיקר מילתיה לרב הונא לגזל הגר איתמר בפ' הגוזל עניים (ב"ק דף קט:) ח] ולא מינו דברי רב הונא לגם אלא בריתא היא התם בשילהי פירקין ובמסכת ערכין בשילהי המקדיש שדהו (דף כח:) האשם המוסב לה' לכהן קנאו הכהן ונתנו לכהן שבאותו המומר *וגרשה דלא גרסינן ט] פרק החכלת כדרב הונא אלא הכי גרסינן לה' לכהן קנאו הכהן ונתנו לכהן ומיהו לא מצי לפרש לכהן שבאותו משמר כי הכיא דגזל הגר דהתם שהרי ברגל היו כל המשמרות שוות כדדרשינן בפ' בתרא דסוכה (דף נה:) מדכתיב וכל בכל אות נפשו וכתיב אלא כמו שפי' בקונטרס לענין דמשלחן גבוה קא זכו ומיהו מ] משמע מתוך דבריו דגזל הגר משלחן גבוה קא זכו *לי' אפשר לומר כן דהא אמרינן הכא לך הוא ולבניך אפילו לקדש בו את האשה וכדרשינן (דף נג:) אמר במקדש בחלקו בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים אינה מקודשת משום דמשלחן גבוה קא זכו וכ"ל דשאני הכא דגלי קרא לך ולבניך ויש תימה מא) (לך) לה' בגזל הגר למה לי *דלגבי מאי נפקא מינה דקנאו הכא לומר דמשלחן גבוה קא זכו: **בדבר** הנעשה בפנים לא פיגל. והא דאמר בהניזקין (ניזקין דף מ:) כהן גדול ביום הכיפורים יוכיח דכי אמר פיגול מהימן הוי דפיגול לא הוי פסול מיהא הוי מק"ו וכדאמר לעיל ספ"ק (דף יד.) מודה היה רבי שמעון לפסול מק"ו ומה שלא לשמו כו' וה"ר חיים מפ' דההוא פיגול מיירי בפסול שלא לשמו ולא משמע כן דשלא לשמו לא קרי ליה פיגול כדאמר לעיל ספ"ק (דף יג.) דיקא נמי דקתני שהזבח נפסל ולא קתני שהזבח מתפגל: **וכי** מה למדנו משור זבח השלמים מעתה. נראה לרש"י ליה הא דדרשינן בפרק איזהו מקומן (לקמן דף מט:) מכאשר יורה דאילטריך ליותרת ושתי הכליות

*) נ"א לפר העלם דבר של צבור ומקרא כו' נ"ק

הלכתא

האשם וגו' וכי יש לך אדם ביטרחל שאין לו גוזלא אלא מ] זה גזל הגר. גזל הגר בהדיא כתיב ביה לא גרסינן דהא חטאות ואשמות ושאר האמורים בפרשה בהדיא כתיב כל אחד ואחד במקומו וסידרן לו הכתוב לאהרן כאן מפני מחלוקתו של קרח שערער עליו על הכהונה משל הדיוטו אמר כח] לפובתו נשברה רגל פרתו: ***לך הוא ולבניך.** שיהו ככהנים של חולין שאין בו שום קדושה דממון בעלים הוא ולגזל לחודיה קאי הא לך הוא והאי דכתיב בתריה בקדש הקדשים תאכלנו אשאר אלא מתנותיו שרו ליה: מז] שהיה יכול להביאו: יז] נאכלת לאחר שנמלקה ואינו נבילה: יח] כדאינה שנאמרו לאהרן על הסדר בפרשת ויקח קרח: יט] כל לרבויי ולא נפקא ליה מקרבנם הס"ד: כ] כתיב דמשמע הנותר מן האשים ומזה לא עלה לאשים כלום חס"ד: כא] לא הוה כתיב לכל לא הוה מרבינן לרב:

כב] נזירות בסתרה הס"ד: כג] דנאכל דכתיב כי כחטאת האשם הוא לכהן ומיהו נהי דאשמם דכתיב הכא לסדר כו' למות לי הס"ד: כד] דכתיב ביה האשם: כה] הכפורים הוי אשם זה (וה"ביות הרי אמור אלא ל"ש) קרן וכך הוא הענין שהגזל את חבירו: כו] ומת שאין לו: כז] זה הגר תיבת גזל נמחק: כח] לפובתי נשברה רגל פרתי: כט] מה"ד הריני שוחט ששחיטתן בעזרה: ל] ודיקתן המפגלת: לא] אף ביה כולן תיבת בזה נמחק: לב] על ידי מעשה: לג] בשר או לשפוך שריים כו' בעזרות דיקא על אכילת חוץ: לד] כו' תימה דלא מייתי מתניתא מן האש כתיב ב"כ בס"י: לה] *) מיד דנותר למזבח: לו] ושאר האמורים': לז] קרח. וא"ת מאי קאמר לעיל לכל חטאתם לרבות כו' נימא דנשנית מפני מחלוקתו של קרח אע"פ שאינו צריך וי"ל דנהי דנתברשה פעם אחרת מ"מ איצטרך לומר מה היה צריך לומר דנאכל מאהר שאני יכול לשמע ממקום אחר. ת' מהר"פ: לח] עצים ע"כ ולא: לט] גרסינן בפרק: מ] ומיהו מה שמשמע: מא] תימה לה' לכהן בגזל הגר ותיבת לך נמחק:

*) נראה דל"ל מידי דיתותר מן המזבח.

לט א מיי' פי"ח מהל' פסה"מ הלכה מ:

מ ב מיי' פ"ד מהלכות מעשה"ק הל' ב:

מא ג מיי' פ"ז מהלכות תמידין ומוספין הלכה יב:

מב ד מיי' פ"ג מהלכות טומה הלכה טו:

מג ה מיי' פ"ז מהלכות מעה"ק הלכה ז:

מד ו מיי' פ"ע מהלכות מעה"ק הלכה ח:

מה ז מיי' שם הל' ב:

מו ח מיי' פ"מ מהלכות גזילה הלכה ה:

[ע"ש בתוס' ממנחות בענין אחר]

מז ט מיי' פי"ח מהל' פסה"מ הלכה ז:

ולי ל"ק

ל"ק מ"ז

ל"ל דגבי גזל הגר ל"ק

שיטה מקובצת

מ] לוג הבא בפני: נ] עכשיו ולוגו: ג] נסכים אביי אמר: ד] האש אמר רחמנא: ה] היא ולכל: ו] ביה. ס"י כי בחטאת האשם הוא לכם אלא: ז] הוא ולבניך שלך הוא ולבניך יהיה (ת"בת שלך נמחק) לקדש בו את האשה וא"ת והא כתיב בתריה בקודש קדשים תאכלנו וי"ל דאשאר מתנות קאי דתרי מידי דאכילה: ח] תיבת הגזלי נמחק: ט] היבות לא פיגל נמחק: י] על מנת לשפוך שירים למחר כו' והשאר נמחק: יא] תיבת אבל נמחק: יב] למדנו. ס"י לפר כהן משיח משור: יג] שיהו מחשבותיו ומעשיו על מזבח החיצון: יד] אמר רב יוסף ותיבת רבא נמחק: טו] הוא. ס"א ולא שרי הדם לשיריים אלא מתנותיו שרו ליה: טז] שהיה יכול להביאו: יז] נאכלת לאחר שנמלקה ואינו נבילה: יח] כדאינה שנאמרו לאהרן על הסדר בפרשת ויקח קרח: יט] כל לרבויי ולא נפקא ליה מקרבנם הס"ד: כ] כתיב דמשמע הנותר מן האשים ומזה לא עלה לאשים כלום חס"ד: כא] לא הוה כתיב לכל לא הוה מרבינן לרב:

כב] נזירות בסתרה הס"ד: כג] דנאכל דכתיב כי כחטאת האשם הוא לכהן ומיהו נהי דאשמם דכתיב הכא לסדר כו' למות לי הס"ד: כד] דכתיב ביה האשם: כה] הכפורים הוי אשם זה (וה"ביות הרי אמור אלא ל"ש) קרן וכך הוא הענין שהגזל את חבירו: כו] ומת שאין לו: כז] זה הגר תיבת גזל נמחק: כח] לפובתי נשברה רגל פרתי: כט] מה"ד הריני שוחט ששחיטתן בעזרה: ל] ודיקתן המפגלת: לא] אף ביה כולן תיבת בזה נמחק: לב] על ידי מעשה: לג] בשר או לשפוך שריים כו' בעזרות דיקא על אכילת חוץ: לד] כו' תימה דלא מייתי מתניתא מן האש כתיב ב"כ בס"י: לה] *) מיד דנותר למזבח: לו] ושאר האמורים': לז] קרח. וא"ת מאי קאמר לעיל לכל חטאתם לרבות כו' נימא דנשנית מפני מחלוקתו של קרח אע"פ שאינו צריך וי"ל דנהי דנתברשה פעם אחרת מ"מ איצטרך לומר מה היה צריך לומר דנאכל מאהר שאני יכול לשמע ממקום אחר. ת' מהר"פ: לח] עצים ע"כ ולא: לט] גרסינן בפרק: מ] ומיהו מה שמשמע: מא] תימה לה' לכהן בגזל הגר ותיבת לך נמחק:

עין משפט נר מצוה

לט א מיי' פי"ח מהל' פסה"מ הלכה מ:

מ ב מיי' פ"ד מהלכות מעה"ק הל' ב:

מא ג מיי' פ"ז מהלכות תמידין ומוספין הלכה יב:

מב ד מיי' פ"ג מהלכות טומה הלכה טו:

מג ה מיי' פ"ז מהלכות מעה"ק הלכה ז:

מד ו מיי' פ"ע מהלכות מעה"ק הלכה ח:

מה ז מיי' שם הל' ב:

מו ח מיי' פ"מ מהלכות גזילה הלכה ה:

[ע"ש בתוס' ממנחות בענין אחר]

מז ט מיי' פי"ח מהל' פסה"מ הלכה ז:

מסורת הש"ס

[ממנחות פו: תוספתא פ"ה]

[ממנחות עא.]

[שם ע"ש]

ממנחות יד. [תוספתא פ"ה]

ע"ש מקום: דזבחים יד. ד"ה מודה וכו' ותוס' ממנחות יד. ד"ה פיגל כו' ותוס' גיטין נד: ד"ה דכי מוכח דל"ג הגלילי וכן במנחות ליתא וכן לקמן בסמוך הלכה כ"ל משום רבי יוסי ליתא הגלילי

מולין קיז. ע"ש

עיין ל"ק

מן ל"ק

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ס"ד כלומר כל"ל והיכם כו' ממקום: (ב) ד"ה לרבות אשם מיר וכו' יפלו פס"ד ואח"כ מ"ש אשם מעורע בהדיא וכו' אלא כל למה לרבות שיהא נאכל דאי וכו' מידות בעזרה פס"ד ואח"כ מ"ש אשר יפיגו: (ג) ד"ה לא פיגל ל"ל קודש ד"ה (המפגל) על מנת:

[בא"ד התוס' ד"ה הלכתא ל"ל רב יוסף ובן ג' ל"ק]

עיין ל"ק

אל פנים שם"ד ואח"כ מ"ש הריני מזה ל"ק

וכי מה ל"ק

חוץ ל"ק

חורה אור

הרי לוג מ] [הבא] בפני עצמו דלב"ע מתנותיו שרו ליה ולא מפגלין ליה דתניא *לוג שמן של מצורע חייבין עליו משום פיגול מפני שדם מתירו לבהונות דברי ר"מ אמרו לו לר"מ והלא *אדם מביא אשמו עכשיו נ] ולוג מיכן ועד עשרה ימים אמר להן אף אני לא אמרתי אלא בבא עם האשם אלא א"ר ירמיה לעולם ר"מ היא וסמי מיכן נסכים נ] אמר אביי לעולם לא תסמי ותנא לוג הבא עם האשם והוא הדין לנסכים הבאין עם הזבח והדר תנא נסכים הבאין בפני עצמן והוא הדין ללוג הבא בפני עצמו: חטאת העוף דמה מתיר את בשרה לכהנים: מנא הני מילי *דתני לוי *כל קרבנם לרבות לוג שמן של מצורע סלקא דעתך אמינא מן האש ד] כתב רחמנא והאי לאו מותר מן האש הוא קמ"ל: *לכל מנחתם *לרבות מנחת עומר ומנחת הקנאות סלקא דעתך אמינא °ואכלו אותם אשר כפר בהם ומנחת העומר להתיר אתיא ומנחת קנאות לברר עון קאתיא קמ"ל: ולכל חטאתם לרבות *חטאת העוף סלקא דעתך אמינא נבילה היא: ה] לכל אשמם לרבות 'אשם נזיר 'ואשם מצורע סלקא דעתך אמינא להכשיר קאתו קמ"ל אשם מצורע בהדיא כתיב ביה ו] אלא לרבות אשם נזיר כאשם מצורע: אשר ישיבו *זה גזל הגר לך הוא ז] "שלך יהיה אפילו לקדש בו את האשה *תניא ר' אלעזר אומר משום רבי יוסי ח] *הגלילי °פיגל בדבר הנעשה בחוץ פיגל בדבר הנעשה בפנים לא פיגל כיצד היה עומד בחוץ ואמר הריני שוחט להזות מדמו למחר לא פיגל שמחשבה בחוץ בדבר הנעשה בפנים ט] לא פיגל היה עומד בפנים ואמר הריני מזה על מנת י] להקטיר אימורים ולשפוך שירים למחר לא פיגל שמחשבה בפנים בדבר הנעשה בחוץ יא]אבל היה עומד בחוץ ואמר הריני שוחט לשפוך שירים למחר או להקטיר אימורים למחר פיגל שמחשבה בחוץ בדבר הנעשה בחוץ א"ר יהושע בן לוי מאי קרא °כאשר יורם משור זבח השלמים *וכי מה למדנו יב] משור זבח השלמים מעתה אלא מקיש פר כהן משיח לשור זבח השלמים מה שור זבח השלמים עד שיהו יג] מעשיו ומחשבותיו על מזבח החיצון אף פר כהן משיח עד שיהו מחשבותיו ומעשיו על המזבח החיצון אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב הלכה כרבי אלעזר שאמר משום רבי יוסי אמר יד] *רבא

הלכתא

*) נ"א לפר העלם דבר של צבור ומקרא כו' נ"ק

הלכתא

*) ליודעיו ואם גר היה ומת כו'] ואין לו יורשין להחזירו לסם נתנן הכתוב לכהן ופרשת גזל הגר אמורה בפרשת אם אין לאיש גואל להשיב

*) נ"א לפר העלם דבר של צבור ומקרא כו' נ"ק

כגון כפני עצמו. מצורע שהביא אשמו היום ולוגו לאחר עשרה ימים דלב"ע מתנותיו שריין ליה באכילה דהואיל ולא קדם בכלי כשמגרק דם האשם לאו שריים דידיה הוא מו] ולא שרי ליה ואפ"ה לא מפגלין ליה לדברי הכל דאין בו משום פיגול כדקתני אף אני לא אמרתי כו' הלכך בא עם האשם נמי אע"ג דלרבי מתנותיו שריין ליה לא מפגלין ליה שאין מפגל אלא דם לו קומץ את שריו משום דאיתקש מנחה לזבחים: **ומנא.** דיעא: **לוג הבא עם האשם.** שדם האשם מפגלו ואע"פ שהיה מז] לו להביאו לאחר עשרה ימים וממנו אתה למד דה"ה לנסכים הבאים עם הזבח שדם הזבח מפגלן ואע"פ שבידו להביאן לאחר זמן: **ומנא פיגל נסכים הבאים בפני עצמן.** כדקתני לה דומיא דקטרת ולבונה ומנחת כהנים שאין להן מתירין וקאמר דאין מתפגלין אם הקריב מקצתן ע"מ פיגול וה"ה לוג הבא בפני עצמו: **מנסני מילי.** דחטאת העוף נאכלת יח]: **כל קרבנם.** נמי דבר מתנות כהונה יח] שנאמר לאהרן על הסדר בפרשת קרח וזה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש וגו' וכתיב בתריה בקדש הקדשים תאכלנו וקדרים לה הכא כל כל דכולהו: **לרבות לוג שמן.** שאף הוא נאכל שהרי קרוי קרבן דכתיב (ויקרא יד) והקריב אותו לאשם ואת לוג השמן אלמא הוא נמי בכלל והקריב והיינו קרבן כ"ש במנחות (דף עג.): **פ"ד** (א) **כו'.** כלומר הא דאילטריך כל יח] קרא לרבויי ולא נפקא ליה מקרבנו: **פד"א מן האש כתיב.** כ] הנותר מן האש עולה ומזה לא עלה לאשים כלל: **ואכלו אותם אשר כופר בהם.** דבר שיש בו כפרה נאכל ושאין בו כפרה אינו נאכל: **נהפיך אחיא.** חדש במדינה: **נבילה היא.** לפי שנמלקה: **לרבות אשם נזיר.** שנטמאת במת מביא אשם כשמטהר מטומאתו ומכשירו להתחיל ולמנות נזירות טהרה והימים הראשונים (ג) יפלו ולרבות שיהא נאכל דאי לא כא]כתיב לכל לא מרבינן להו דכתיב אשר כופר בהם והני הכשיר אתו זה להכשירו בקדשים וזה להתחיל נזירות כב] טהרה: **אשם מצורע בהדיא כתיב ביה.** דנאכל כג] כי כחטאת האשם הוא (ויקרא יד) ומיהו הי דאשמם כתיב הכא לסדר בפרשה כל עשריים ולרבא מתנות כהונה אלא כל למה: **אשר ישיבו זה גזל הגר.** דכתיב כד] (במדבר ה) האשם המושב לה' לכהן וחניא (ב"ק דף קי.) אשם זה קרן המושב זה חומש לו אינו אלא זה אשם ממש כשהוא אומר מלבד איל הכפורים כה] (*הרי אמור אלא) אשם זה קרן שהגזל את חבירו ונשבע לו ואח"כ הודה משלם קרן וחומש לבעלים ואשם למזבח דכתיב בפרשת ויקרא והיה כי יחטא ואשם וגו' ואם מת נתן

[ממנחות פו: תוספתא פ"ה]

[ממנחות עא.]

[שם ע"ש]

ע"ש מקום: דזבחים יד. ד"ה מודה וכו' ותוס' ממנחות יד. ד"ה פיגל כו' ותוס' גיטין נד: ד"ה דכי מוכח דל"ג הגלילי וכן במנחות ליתא וכן לקמן בסמוך הלכה כ"ל משום רבי יוסי ליתא הגלילי

מולין קיז. ע"ש

עיין ל"ק

מן ל"ק

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ס"ד כלומר כל"ל והיכם כו' ממקום: (ב) ד"ה לרבות אשם מיר וכו' יפלו פס"ד ואח"כ מ"ש אשם מעורע בהדיא וכו' אלא כל למה לרבות שיהא נאכל דאי וכו' מידות בעזרה פס"ד ואח"כ מ"ש אשר יפיגו: (ג) ד"ה לא פיגל ל"ל קודש ד"ה (המפגל) על מנת:

[בא"ד התוס' ד"ה הלכתא ל"ל רב יוסף ובן ג' ל"ק]

אל פנים שם"ד ואח"כ מ"ש הריני מזה ל"ק

וכי מה ל"ק

חוץ ל"ק

הלכתא למשיחא • הרי קבע לנו הלכה הגריכה לנו לימות המשיח כשיבנה בית המקדש ונכשיו לא הוצרכנו לה: **ת"ל הלכה קאמינא לה** • הלי דמיתמהנא יג) קביעות הלכה הוא דמיתמהנא דמיגרס בעינן מיהמי מקניות ומחלוקת הלכות עבודה לפי שהורה היא ודרוש וקבל שכר לבל קיבוע הלכה לימה אלא להורות הלכה תורה אור

סנהדרין מח:

למעשה ונכשיו לימו עוהב: **מתני'** **קדשי עובדי כוכבים כו'** • מפרש בגמ' וכשהתנבאו לגבוה קאמר: **גמ' ת"ר כו'** • מפרשה לקמיה: **ואין מביאין נסכים** • בפני עצמם בלא זבח ישראל שמתנדבין יין כדתנן במנחות (דף קד:): **כגון אני רואה** • בכל הדברים הללו אני רואה בקדשי עובדי כוכבים להחמיר כבקדשי ישראל: **שנאמר בסם לה'** • דכתיב אים אים מבית ישראל וגו' (ויקרא כב) ודרשינן בהכל שוחטין (חולין יג:) אים מה ת"ל אים אים לרבות את העובדי כוכבים שעבדים נדרים ונדבות כישראל: **בסם דברים אמורים** • דאין מועלין בהן אתאן לה"ק: **אבל בקדשי בדק הבית** • עובד כוכבים שהתפיס יג) לבדק הבית: **מועלין בו** • ולקמן מפרש טעמא: **דגמרינן מעילה חטא חטא מתרומה** • כתיב במעילה וחטאה בשגגה (ויקרא ה) וכתיב בתרומה ולא יאכלו עליו חטא (שם כב) ובתרומה כתיב בתריה דהתם קרא ולא יחללו את קדשי בני ישראל: יד) ***דכתרומה כתיב בני ישראל:** ויזהרו מקדשי בני ישראל (שם כב): **אמורים** • בהמה: **למעשר בסמ** • דכתיב במעשר והיה הוא ומתורתו (שם כז): **ומעשר בהמה למעשן דגן** • עשר תעשר ואמר מר בבכורות (דף נג:) בשני מעשרות הכתוב מדבר אחד מעשר בהמה ואחד מעשר דגן: **דבר אלמד** • מעשר בהמה הלמוד בהיקש אלא יהא טהור בעובדי כוכבים חוזר ומלמד על התמורה בהיקש: **מעשר דגן חולין הוא** • ובכל התורה למדין למד מן הלמוד חוץ מן הקדשים כדאמר בחיזהו מקומן (לקמן מט:): **סניף למלן דאמר בקל מלמד אולינן** • דאי מלמד חולין אף על גב דלמד קדש למדים בו הלמוד מן הלמוד ופלוגתייהו בחיזהו מקומן (שם): **עובדי כוכבים לא מייתו** • דלא לאיסורכו עובדי כוכבים אלא לגדרים ונדבות דכתיב בקרא לכל נדריהם וגו' (ויקרא כב) וה"מ נמי דלא מייתו חובה הקבוע מז) להם זמן כגון עולת ראייה ושלמי חגיגה אלא לא פסיקא ליה הואיל ומביאין עולה ושלמי נדבה אבל מעשר יח) חטאת ואשם לא שייך בהו כלל: **אורח** • בפרשת נסכים כתיב בשלא לך כל האזרח יעשה ככה ומינה ילפינן לקמן בפרק כל התדיר (דף נא:) אזרח מלמד שמתנדבים נסכים יח) ומביא בפני עצמן נדבה: **ת"ל ככה** • יעשה לשור יט) שאחר שחובה תלויה בקרבן ל"ש ישראל ול"ש העובד כוכבים שלא דמי נסכיה יקרבו משלו ואם לאו כ) מקריבים משל ליבור שתנתי ב"ד הוא במסכת שקלים (דף יא:): **מ"ע כו'** • אמילתיה דר"ש קאי אמעילה דקאמר אבל קדשי בדק הבית דעובדי כוכבים מועלין: **וכי גמרה מעילה מתרומה** • למעוני עובדי כוכבים דומיא דתרומה קדשי מזבח הוא כא) דגמרה דקדים גופייהו בתרומה שאין כפדין: יעלו גופיה אין מעילה מפורשת מן התורה אלא בעולה בלבד שנאמר

[סוטה מד. סנהדרין שם ועוד.]

תמורה ב: ערכין ה: [תוספתא פ"ה]

תמורה ג.]

[פסחים לג. קידושין מה: סנהדרין פד. תמורה שם מעילה יח:]

נ"א וכתומאה נ"ק

[לקמן מב מכות יט.]

[לקמן נ. תמורה כח:]

[מכות יט: ע"ש לקמן פ: תמורה כב: ע"ש]

[נ"ל דתניא]

[תמורה ג. מנחות עג.]

יומא ז. מנחות כה. זבחים ה. נ"מין לד. פסחים עח: פ:

לה' קדשי עובדי כוכבים כו'] ת"ל דלא: נ' הכ"ל לא"ש דכי כתמכ"ש דגבי פיגול עוהר ומעמת פסק דלא כר"י משום דהתם אליג עליה ת"ק ולהכה כתי"ק גבד ר"י משל"ב בכלמוטי מון דפליג בש ר"ש פסק כר"ע.

גליון הש"ס מתני' ר"י מחייב • עיין לקמן דף קמז ע"ב תוס' ד"ה אסור ומעמת דף קע ע"ב תוס' ד"ה והעלה: גמ' עעון נסכים דר"מ: בהתנות מוס' בגלגל תשבמי סימן ח' דף ט ע"ב כתב בכל ספרי עתיקי ודזקני אחר ממלאו בידי נ"ג דר"ש וכ"ל מדברי תוספות עכ"ל: שם דבתרומה כתיב בני ישראל • עיין קדושין דף מא ע"ב תוספות ד"ה וכנכרי:

[נ"ל קדשי עובדי כוכבים כו']

[שם אימא אמר ר"י אמר שמואל]

[לא נמצא שם בקדושין]

מח א מיי' פי"ח מהל' מלכים הלכה כד:

מט ב מיי' פי"ט מהל' מעה"ק הלכה מח:

ג ג מיי' פ"ס מהלכות מעילה הלכה טו:

נא ד מיי' פ"א מהלכות תמורה הלכה ו:

[נקנח מסתפקות ונמצאה שבמקניות אימא רבי מאיר]

נב ה מיי' פ"ג מהלכות מעשה הקרבנות הל' ה ועיין כ"ק:

נג ו מיי' פ"א מהלכות פסה"מ הלכה לד:

*הלכתא למשיחא א"ל אביי אלא מעתה כל שחיטת קדשים לא לתני הלכתא למשיחא הוא אלא *דרוש וקבל שכר ה"נ דרוש וקבל שכר הבי קאמינא לך הלכתא למה לי לישנא אחרינא א"ל הלכה קאמינא: **מתני'** *קדשי עובדי כוכבים אין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא והשוחטן [ו] בחוץ פטור דברי *רבי שמעון °רבי יוסי ²מחייב: **גמ'** *ת"ר קדשי עובדי כוכבים ¹לא נהנין ולא מועלין ואין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא ¹ואין עושין תמורה ¹ואין מביאין נסכים אבל [ב] קרבנן °טעון נסכים דברי רבי שמעון [ג] אמר רבי יוסי רואה אני בכולן להחמיר שנאמר בהן לה' בר"א בקדשי מזבח אבל בקדשי בדק הבית [ד] מועלין בהן: *לא נהנין ולא מועלין: לא נהנין מדרבנן ולא מועלין *דגמר מעילה חטא מתרומה (ה) [ה] *דבתרומה כתיב בני ישראל ולא עובדי כוכבים: ואין חייבין [ו] עליו משום פיגול נותר וטמא: מ"ט דאתי פיגול עון עון מנותר ואתי נותר חילול חילול מטומאה ובטומאה כתיב (ב) [ז] בני ישראל ולא עובדי כוכבים: ואין עושין תמורה: מאי טעמא דאיתקש תמורה למעשר בהמה ומעשר בהמה איתקש למעשר דגן ובמעשר דגן כתיב בני ישראל ולא עובדי כוכבים *וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש *מעשר דגן חולין הוא הניחא למאן דאמר *בתר מלמד אזלינן אלא למ"ד בתר למד אזלינן מאי איכא למימר אלא מעשר בהמה חובה שאין [ח] קבוע לה זמן הוא וחובה שאין [ט] לה זמן קבוע ישראל מייתו עובדי כוכבים לא מייתו: ואין מביאין נסכים: *תנו רבנן אזרח אזרח [י] *מביא נסכים ואין העובד כוכבים מביא נסכים יכול לא תהא עולתו טעונה נסכים ת"ל בכה: אמר רבי יוסי רואה אני בכולן [יא] להחמיר בד"א בקדשי מזבח כו': מ"ט קסבר כי גמרה מעילה חטא חטא מתרומה דומיא דתרומה דקדישא קדושת הגוף אבל קדושת בדק הבית דקדושת דמים לא *ת"ר *דם שנטמא וזרקו בשוגג הורצה

נמצאים מו

הלכתא למשיחא·מי אמר שלא בזמן דתנינן בפרק ד' מיתות (סנהדרין נא:) ותימה דברים עמהם יוחסין (קדושין עב:) *ת"ל יהודה אמר רב הלכה כרבי יוסי דעתידין ממזרין לטהר כב) ואמר ר' יוחנן עכשיו אלא להרחיק מפקחות שאין יודעות ובקדושין (שם) פירשתי *במאי פליגי רבי יוסי וכבנן בממזר ידוע לו בשאין יודע ובפ"ק דיומא (דף יג:) דפסיק כר' יוסי כג) ר"אלעזר חוזר לעבודתו ומני אינו לחוי כו' ופקא מינה עכשיו בנשיא לו ראש ישיבה לו פרנס שנתמנה על הציבור ועבר מחמת אונס ועבר שאונס ובפרק אלו דברים (פסחים שם): דפסיק הלכה כר"ע דכל מלתא שתפסר לעשותה מעבר שבת אינה דוחה את השבת לענין פסח ופקא מינה בזמן הזה לענין מילה ואע"ג דגבי מילה נמי פסיק הכי בהדיא (בשבת קנ:) מ"מ לאלומי פסקא דמילה פסק נמי גבי פסח הכי ובפ"ק דתענית (דף ז:) דפסיק רבי אלעזר הלכה כר"ג דאמר בשבעה במרחשון ומיקי לה התם בזמן שבית המקדש קיים ופקא מינה גם בזמן הזה לבני בבל דאית להו פירי בדבר כדקאמר התם הא' לן והא להו ומיהו בסוף התכלת (מנחות נב:) קשה דפסיק רבי יוחנן כתבא יוסי בן דוסתאי גבי תביתי כ"ג ונר אה דרב יוסף דוקא כר) דאית ליה הכא ובסנהדרין (דף נא:) דאין לפסוק הלכתא למשיחא וה"ר חיים מפרש דלא פריך הלכתא למשיחא אלא היכא דאית תרתי שהוא למשיחא וגם עושה איסור הה) דליכא נפקותא בהלכתא אלא על ידי איסור לא שייך לפסוק למשיחא*: **והשוחטן** בחוץ פטור דברי ר' שמעון · בגמרא לא תני בברייתא שוחט בחוץ והכא לא תני תמורה וסכים דתני בברייתא וזה תימה ות"ת לי ר"ש ס"ל *כרבי יו) אליעזר דאמר פרק ואלו מנחות (דף עב:) דאין עובדי כוכבים מביאין אלא עולות ח"כ מאי איריא קדשי עובדי כוכבים דאין חייבין עליהם משום פיגול נותר וטמא אפי' דישראל נמי דהא אמעינן ליה לר"ש בסוף דם שחיטה (כריתות נג:) דאין פיגול בעולין ואין נותר בעולין וא"ל דסבר לה כר' יוסי הגלילי דמביאין אפילו אלמים ועוד י"ל דבכריתות (דף יג: ודף כג:) מוכח דטעמא דר"ש משום דאין איסור חל על איסור וקדשי עובדי כוכבים שרו מדאורייתא דהתניא בגמרא לא

[דלמ יסיו כולם לדיקים כ"ל בתי"ז ביומא וע"ע תוספות יומא יג. ד"ה הלכה וכו' ומש שנרשם שם בלידו]

נ"א רבי עקיבא

נסכין מדרבנן ולא מועלין דגמר חטא חטא מתרומה כז): **רואה** אני בכולן להחמיר שנאמר בהן לה' · פי' בקרא דאים אים דמרבינן עובדי כוכבים שעדרין כתיב לה' למימר *שעובדי כוכבים הם בכלל קדשי ה' משמע הכא דאיכא מעילה דאורייתא בקדשי מזבח וקשה דלא כח) איפריך מהכא לר' יוחי דאמר בפ' קדשי מזבח (דף טו:) במעילה דאין חייבין מעילה אלא על קדשי בדק הבית כדפריך התם כט) ומשני כולהו מדרבנן ועוד תנן פ' אמרו לו (כריתות יג:) יש אוכל אכילה אחת וחייב עליה אכילה תמורה ותשלומין ואשם אחד ומו דשילהי כל הכשר (חולין דף קיז:) אמר ר' יוחי גופיה אחשר יוחס וגו' מה פר כהן משיח יש בו מעילה אף אלמים יש בהן מעילה ומו דשילהי תמורה (דף לב:) א"ר יוחי גופיה אין מעילה מפורשת מן התורה אלא בעולה בלבד שנאמר לה' קדשים המיוחדים לה' וא"ל אסמכתא ניכוו ועוד י"ל דר' יוחי לא חייבי אלא בדבר הניתר למתורים ועולה דהמעילה לא פקעה פגיעת דאיכא מעילה דאורייתא ואקשה לי על זה אמאי לא משני במעילה הכי דכי פריך מעובדא ל) ולגשי באימורים: **ואין** עושין תמורה לאיתקש למעשר בהמה · בפרק קמא דתמורה (דף ג:) דרשי מדכתיב ברים ענייגא דבר אל בני ישראל אים כי יפלא קרבן של בני ישראל חייבין על שחוטי חוץ ולא בקרבן של עוברי כוכבים: מהר"ש: כ) אבל קרבנן מעון נסכים ואם שלח הנסכים יהיה משלו ואם לאו משל צבור · מהר"ש: ג) דברי רבי

[ועי' סיעב תוס' תמורה ג. ד"ה ומעשר דגן]

שיטה מקובצת

ה) בחוץ פטור · אמר הר"ם דכי היכי דדרשינן בשחוטי חוץ בני ישראל מצוין על שחוטי חוץ ולא עובדי כוכבים ה"נ נדרוש נבי הקרבן דדוקא קרבן של בני ישראל חייבין על שחוטי חוץ ולא בקרבן של עוברי כוכבים: מהר"ש: כ) אבל קרבנן מעון נסכים ואם שלח הנסכים יהיה משלו ואם לאו משל צבור · מהר"ש: ג) דברי רבי

שמעון בספרי כת"י אין כתוב בברייתא זו דברי ר' שמעון וכן נראה מדברי התוס' ד"ה דומיא דתרומה דקאמרי שם ועי"ל דלרבנן אפילו בדק הבית כו' ובוה יתישב מה שפסק הרמב"ם בספ"ח מהל' פה"מ קדשי עובדי כוכבים אין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא דלא כרבי יוסי ובהל' מעה"ק פסק כר' יוסי בשחטן בחוץ) אבל ברש"י גרים דבריי ר"ש: ד) הבית מורה ר"ש שמועלין בהן כך יש בס"י ורש"י לא גרים כן: ה) ובתתומה: ו) חייבין עליהן: ז) בני ישראל ולא עובדי כוכבים: וא"ת (משמע הכא) [הכא משמע] דדרשינן ולא יחללו אסורבאמת הנוף והא דרשינן לעיל בפרק קבלת אזרחת או אסמא ששיטת רי"ל דנפקא לן חילול חילול שיש בסיפא דקרא (בני ישראל) דכתיב [אשר יקדישו] בני ישראל וא"ת והלא לא כתיב שם חילול דר"ל דקרא(נמי קאי)[דהיינו חילול] שאין לו זמן קבוע ולהם דאין קבוע להם זמן הלא הם אין מביאין [אפילו] קרבן הקבוע להם זמן כגון עולת ראייה ושלמי חגיגה ור"ל דמ"ם מביאין הדומה להם בשמיהו כגון שלמי נדבה או עולת נדבה משא"כ בשאר שאין קבוע להם זמן ולכך הזכיר משום דאין קבוע להם זמן משום דפריקא ליה: מהר"ם ז"ל: ט) שאין לו אות ה' נמחק: י) אזרח מביא נסכים (עיין מנחות דף עג ע"ב) בחירושי שכתבתי: יא) להחמיר כו' בר"א בס"י יש אמר ר' יוסי כו' מ"ם לה' כתיב בהו במר"א בקדשי הא לא ידענן אזהרה במעילה אלא מגזירה שוה דחטו חטו מתרומה פ' הנסרפין(סנהדרין פד·)והאי תנא לא ילף אלא דומיא דתרומה וי"ל דהקדש אלא נפדה לא מיירי בבדק הבית אלא בקדשי המזבח שהוממו דכיון דמעיקרא הוה בהו מעילה בשביל שהוממו לא פקעה המעילה ואלכתי קשה

גמ' עעון נסכים דר"מ: בהתנות מוס' בגלגל תשבמי סימן ח' דף ט ע"ב כתב בכל ספרי עתיקי ודזקני אחר ממלאו בידי נ"ג דר"ש וכ"ל מדברי תוספות עכ"ל: שם דבתרומה כתיב בני ישראל • עיין קדושין דף מא ע"ב תוספות ד"ה וכנכרי:

הגהות הב"ח

(ה) גמ' ובתרומה כתיב וכו' ובמומה כתיב בני ישראל ולא עובדי כוכבים· נ"ב עי' לעיל דף מו ע"ב בתוספות ד"ה ולא למעוני כו':

קשה מהא דילפינן בפרק טו) בתרא דמעילה (דף יח:) חט חט מתרומה לענין פגום ונהנה כו') *במעילה במחובר לקרקע ומחובר הייט קדושת דמים ולא גמרי מתרומה וי"ל דהכא דוקא הוא דבעינן דומיא דתרומה משום דכתיב בה' לרבויי כח) דלא גמרינן אלא דומיא דתרומה דקדושת הגוף כט) עוד יש לומר דלרבנן אפי' בדק הבית גמרינן מתרומה למעטו עובדי כוכבים ל) *בד"א ר' יוסי קאמר ליה ולא גמר בדק הבית מתרומה וכן מרלה מדמייתי הש"ס ר' יוסי אומר בכולן אני רואה להחמיר וכו' ומפרש מ"ע דומיא דתרומה דקדושת הגוף וה"ק שכל קדשי עובדי כוכבים אני רואה להחמיר משום פיגול וטהר וטומא אבל מאי דאמריתו אין מועלין הני מילי בקדשי המזבח דגמרינן מתרומה לא) *(ואהני ליתא) דלא גמרינן מתרומה אלא מידי דדמיא לה אבל בדק הבית דלא דמי לה מועלין כך פירש רבינו והקשה לו בעו ה"ל אלמן דבפ"ק דערכין (דף ה:) אמר *אביי וערכו נגנז ופריך ח"ל לא ימעלו בו אלמה תניא אבל קדשי בדק הבית מועלין ולישני הכא ר' יוסי אבל לרבנן אין מועלין וי"ל דשפיר משני התם וכ"ז הגיה רבינו: אבל העליה והלבונה והקטרת אין בהם משום טומאה · לג) ואם תאמר מאי איריא משום דאין נאכלין ניפוק ליה דאין איסור טומאה חל עליהם הא יש בהן מעילה ורבי שמעון היא דאמר (כריתות לג:) אין פיגול בטומאה ואין מותר בטומאה לפי שאין איסור חל על איסור ועוד חטאות הפנימיות אמאי צריך למעוטינהו מפיגול לר' שמעון ואמאי חייבין עליהם משום מותר וטומאה הא אית בהו מעילה ואין איסור חל על איסור ומיהו בזה יש לומר דמשכחת לה לאחר שניתך הכשר ועדיין רלויה לאכילה דתקן במעילה (דף ט.) דמועלין בהן עד שיתוך הכשר לג) ומ"מ קשה מפיגול שהרי פקע פיגולו מכי משלה בו האור לאבל מעליה קשה דיש בהן מעילה לעולם וי"ל דתנא דר' שמעון דהכא סבר כהנאה תנא דרבי שמעון דאמר התם יש פיגול בעולין ויש מותר בעולין ועוד י"ל דמשכחת לה בבת אחת כגון שהביא שתי שערות אחר כך לד) כדאשכחן ביומות פרק ד' אחין (דף לג:) וקשה קלת הא דאמר פ' דם שחיטה (כריתות לג:) למאן דאמר אין איסור חל על חלב מאי עביד ליה ומוקי לה בוולדי קדשים לוקמי בהביא שתי שערות אחר כך דהוה ליה בת אחת ומיהו בלאו הכי שפיר קמשני וזה אין להקשות למ"ד אין איסור חל על איסור בקדשים ש"ל קלת בדם למעוטי מותר וטומא דהא איצטריך להביא שתי שערות אחר כך דהוי כבת אחת כדפריכנא ומיהו למאי דבעי למימרא בפ' ד' אחין (יבמות לג:) דר' שמעון אפי' בת אחת נמי ליה קשה: תלמוד לומר אשר הם מקדישים לי· גבי טומא כתיב ומרבי הכא מיניה כל דבר והא דמייתי ליה בברייתא דלעיל גבי פיגול *הייטו לה) דשייך טומאה בטופות ומנחות והדר אתי מותר חילול חילול מטומאה ופיגול עון עון מותר לו) ולאחר שריבה הכתוב כל דבר מטומאה חוזר וממעטו בפיגול מכלל ופרט וכללו: יש לו מתירין משיקרבו מתירין· מכל טהור יאכל בשר דרשינן ליה בהקומץ רבה (מנחות כה:) *ובסמוך* לז): שכן גזל· פירש"י ממ"ד *הייטו חילול וקשה על זה בתר הכי דפריך אדרבה מפיגול מילף שכן מותר וכו' אמאי לא אמר גם כן שכן עון מעון ופר"ח למ"ד דגזל הייטו טולו פיגול שייך בכל הקרבן אבל מותר וטומאה שייכי בתחיכה אחת: הכי

בד"א גמ' ר' יוסי אומר בכולן אני רואה להחמיר אמר להו רב פפא אפי' תימא רבי יוסי שאני התם דאמר קרא להם להם ולא לעובדי כוכבים אמר ליה רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא אלא מעתה °אשר הם מקדישים ה"ג הם ולא עובדי כוכבים אלא אמר רב אשי אמר קרא °לרצון להם ועובדי כוכבים לאו בני הרצאה נינהו: מתני' ג) דברים שאין חייבים עליהם משום פיגול *חייבין עליהן משום נותר ומשום טמא חוץ מן הדם ד) ר' שמעון מחייב *בדבר שדרכו לאכול *אבל העצים והלבונה והקטורת אין חייבין עליו משום טומאה: גמ' ת"ר *יכול לא יהו חייבין משום טומאה אלא על דבר שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח ודין הוא ומה פיגול שהוא בקביעה ובידיעה אחת ולא הותר מכללו אין חייבין עליו אלא על דבר שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח טומאה שהיא בעולה ויורד ובשתי ידיעות והותרה מכללה אינו דין שאינו חייב אלא על דבר שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח ה) ת"ל °אשר הם מקדישים לי יכול מיד ת"ל °יקרב ו) אמר ר"א וכי יש נוגע שהוא חייב אלא מה ת"ל יקרב בהוכשר [בשר] ליקרב הכתוב מדבר הא כיצד יש לו מתירין משיקרבו מתירין ז) אין לו מתירין משיקדש בכלי אשכחן טומאה נותר מגלן אתי חילול חילול מטומאה ח) ולילף עון עון מפיגול מסתברא מטומאה הוי ליה למילף ט) שכן גז"ל סימן אדרבה מפיגול הוה ליה למילף שכן *נותר ציץ טהור בזמן קרב והני נפישן אלא מדתני לוי דתני לוי מנין שאף בפסול זמן הכתוב מדבר ת"ל *°ולא יחללו את *(קדשי בני ישראל) בשני

במזיד לא הורצה בד"א ביחיד אבל בציבור ביקבשוגג בין במזיד הורצה ט) *ובעובדי כוכבי' בין בשוגג ובין במזיד לא הורצה אמרוה רבנן קמיה דרב פפא נ) כמאן דלא כרבי יוסי דאי רבי יוסי האמר בכולן אני רואה להחמיר אמר להו רב פפא אפי' תימא רבי יוסי שאני התם דאמר קרא להם להם ולא לעובדי כוכבים אמר ליה רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא אלא מעתה °אשר הם מקדישים ה"ג הם ולא עובדי כוכבים אלא אמר רב אשי אמר קרא °לרצון להם ועובדי כוכבים לאו בני הרצאה נינהו: מתני' ג) דברים שאין חייבים עליהם משום פיגול *חייבין עליהן משום נותר ומשום טמא חוץ מן הדם ד) ר' שמעון מחייב *בדבר שדרכו לאכול *אבל העצים והלבונה והקטורת אין חייבין עליו משום טומאה: גמ' ת"ר *יכול לא יהו חייבין משום טומאה אלא על דבר שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח ודין הוא ומה פיגול שהוא בקביעה ובידיעה אחת ולא הותר מכללו אין חייבין עליו אלא על דבר שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח טומאה שהיא בעולה ויורד ובשתי ידיעות והותרה מכללה אינו דין שאינו חייב אלא על דבר שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח ה) ת"ל °אשר הם מקדישים לי יכול מיד ת"ל °יקרב ו) אמר ר"א וכי יש נוגע שהוא חייב אלא מה ת"ל יקרב בהוכשר [בשר] ליקרב הכתוב מדבר הא כיצד יש לו מתירין משיקרבו מתירין ז) אין לו מתירין משיקדש בכלי אשכחן טומאה נותר מגלן אתי חילול חילול מטומאה ח) ולילף עון עון מפיגול מסתברא מטומאה הוי ליה למילף ט) שכן גז"ל סימן אדרבה מפיגול הוה ליה למילף שכן *נותר ציץ טהור בזמן קרב והני נפישן אלא מדתני לוי דתני לוי מנין שאף בפסול זמן הכתוב מדבר ת"ל *°ולא יחללו את *(קדשי בני ישראל) בשני

תורה אור

בעובדי כוכבים· אין חייבין עליהם משום טומאה: ה) תלמוד לומר אשר הם מקדישים לי וא"ת מה צריך לרבות מבשר זבח נילף הכל מאשר הם מקדישים וי"ל דאי לאו קרא דבשר זבח דגלי דלא נלמד בכלל ופרט וכלל לא הייתי דורש חילול חילול לג"ש לסתור כלל ופרט וכלל ולא הייתי מרבה כי אם (הדמים) (תרומה) לפרט אבל השתא דקרא נופיה מפקיה מדין כלל ופרט וכלל מרבינן כל דאית ליה לרבויי: ו) א"ר אלעזר וכי יש נוגע שהוא חייב א"ת אה"נ ותירץ בקונטרס מדכתיב איש איש וגו' ואבל מן הקדשים· מהר"פ: ז) אין לו מתירין כו' וא"ת ולמה לי האי קרא תיפוק ליה מהתם דאמרינן כל טהור יאכל בשר דדרשינן הייבין לטהורים אין חייבין עליו משום טומאה ושאין ניתר לטהורים אין חייבין עליו משום טומאה ו"ל דהא דדרשינן הכא מיירי באכילת נבוה והתם מיירי באכילת הדיוט ולא מצי למילף זה מזה· מהר"פ: ח) ולילף עון עון מפיגול· תימה הלא היכא דאיכא לאקשי לחומרא ולקילא לחומרא מקשינן וכי מקשינן לפיגול דגי לקולא וי"ל דסמיך אהא דפריך אדרבה פיגול עדיפא ליה: ט) שכן גזל פ"ה למר נותר וטומאה נאמר בהן חילול כו' ולא בהיראה לחשב הנ"ש עצמה דא"כ פיגול נמי נחשוב נ"ש דשון ופר"ח דהלמד הייטו כולן דכשמפגל מקצתו מתפגל כל הקרבן אבל נותר ומטמא לא הוי בכל הקרבן אלא דוקא דהויא אבר שניתותר או שנטמא אבל גוף הקרבן לא נפסל בהכי מהר"פ: י) באכילה קאמר אבל: יא) תיבת כמאן ל"ש ונמחק ומה"ר הא דקתני בעובדי כוכבים: יב) מדרשו של רבינו יעקב מ"ב ותיבת ולא"נ נמחק (עי' תוספות מנחות דף קט ע"ב) ד"ה בתחלה: יג) הדם ונומי: יד) אדם לאוכלו: טו) להו מן הבשר יהיה: טז) בתחלה אלא: יז) אבל יש בה: יח) מיד שתקדישו יתחייב עליו: יט) כדכתיב בתריה איש איש מזרע אהרן ואבל מן הקדשים וגו' והאי קרא משמע באכילה הם"ר: כ) יאכלם ומזאתו עליו: כא) תיבת כהן נמחק: כב) גזל גימל ותיבת סימן ל"ש: כג) מחשבה ודין ניתר: כד) לידי פיגול זריקת כו' בפסול לפר נותר וטמא נאמר בהם חילול ופיגול לא נאמר בו חילול הס"ר: כה) הגוף קיימינן ותיבת קאמינא נמחק: כו) בפ' חמישי דמעילה: כז) נהנה ובמחובר תיבת במעילה נמחק: כח) לרבויי ולא נמרינן: כט) מחיבת עוד כו' עד תיבת אחת בסוף העמוד מוקף בחצאי לבנה: ל) ובר"א: לא) ואהני לה' דלא גמרינן: לב) תיבות ואם תאמר נמחק [אא"ה כל דבור זה הוא שייך לעמוד א' בסוף ד"ה והשותפן]: לג) הבשר תוספות ומכל מקום קשה כו' בו האור ומעצים קשה דיש כו': לד) כך תוספות בראשכחן: לה) הייטו ס"א דלא מהייבינן אלא בדבר שיש לו מתירין הייטו כדמפרש ואפילו נותר אתיא כו': לו) מנותר לאחר שריבה: לז) ובסמוך אפרש הס"ר: לכם

[מעילה יז: ע"ש]

[ע"ל ר' יוסי כ"מ ע"ק]

[לעיל עו: מנחות כה.]

[ע"ל אחיכי]

[ע"ל אחיכי]

[ע"ל שם קדשי אשר הם מקדישים לי]

[עי' בחיבורי גרסאות ע"ל ולא יחללו את שם קדשי וטייטו קרא דוימרו מקדשי בני ישראל ופיין בתוס' סוף הכנסיון דף פב. ד"ה חילול כו']

[ע"ל שכן גזל ע"ק]

[ע"ל כיון דשייך כו' הדר אתי ע"ק]

[אפרש ס"ד ע"ק]

[ע"ל הייטו ע"ק]

[ע"ל אחר סליק ע"ק]

[ע"ל אחר כו' אחר ומטמא]

[ע"ל אחר כו' אחר ומטמא]

[ע"ל אחר כו' אחר ומטמא

בשני חילולין. מדלא כתיב ויזרו ולא ה] יחלנו: אחד פסול נותר לתמכתן ביה חילול דכתיב (ויקרא יט) כי את קדש ה' חילל ואתרוייהו קלי אמר הם מקדשים דמרבינן מיניה כל המוקדשים: מגא הני מילי. דדם אין חייבין עליו משום נותר אם שגג בו בדם ונותר אינו חייב שתים אלא אחת וכן אם ו] אכלן תורה אור

בטומאת הגוף אינו חייב שתים: אמר עולא אמר קרא כו'. הא דטעולא לאו הכא איתמר אלא גבי מעילה איתמר בגמ' מעילה (דף יח.) דקתני אין מועלין בדמים והכא ז] ה"ק מגא הני מילי דמתניתין אמר עולא גבי מעילה אמר קרא לכם ותנא דבי רבי ישמעאל לכפר כו' וכ' יוחנן אמר הוא ומסקנא תלתא קראי חד למעוטי מנותר וחד למעוטי ח] ממעילה וחד למעוטי מטומאה: ואני נתתיו לכם שלכם יהא. כתולין שלכם שאין בהן מעילה: לכפר. ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר (ויקרא יז) לכפרה נתתיו בתורת קדשים ולא למעוט בו לענין מעילה אין בו דין קדשים: הוא. *דמו בנפשו הוא בהוויתו יהא: הוא לפני כפרה אין בו מעילה. כפרה אין בו מעילה. דבר שנעשית מצותו ומועלין בו ולא והרי תרומת הדשן משום דהוי תרומת הדשן ובגדי כהונה שני כתובין הבאין באחד *וכל שני כתובים הבאין באחד אין מלמדין הניהא באין באחד אין מלמדין הניהא דאמר מאי איכא למימרא: לי ג] למעוטי ממעילה מנותר ומטומאה אבל פיגול לא צריך קרא דתנן *בל שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח חייבין עליו משום פיגול ודם ד] גופיה מתיר הוא אמר רבי יוחנן *שלשה כריתות בשלמים למה אחת

בשני חילולין הכתוב מדבר אחד פסול נותר ואחד פסול טומאה: חוץ מן הדם כו': מנא ליה דהני מילי *אמר עולא אמר קרא °ואני נתתיו לכם ה] שלכם יהא דבי רבי ישמעאל תנא אמר קרא °לכפר לכפרה נתתיו ולא למעילה רבי יוחנן אמר אמר קרא °הוא הוא לפני כפרה כלאחר כפרה מה אחר כפרה אין בו מעילה אף לפני כפרה אין בו מעילה אימא לאחר כפרה כלפני כפרה מה לפני כפרה יש בו מעילה אף לאחר כפרה יש בו מעילה אין לך דבר שנעשית מצותו ומועלין בו ולא והרי תרומת הדשן משום דהוי תרומת הדשן ובגדי כהונה שני כתובין הבאין באחד *וכל שני כתובים הבאין באחד אין מלמדין הניהא דאמר מאי איכא למימרא: *לרבנן דאמרי °והניחם שם מלמד *שטעונין גניזה אלא לרבי דוסא דאמר מותרות הן לכהן הדיוט ובלבד שלא ישתמש בהן ליה"כ אחר מאי איכא למימר משום דהוי תרומת הדשן ועגלה ערופה שני כתובין הבאין באחד וכל שני כתובין הבאין באחד אין מלמדין הניהא למאן דאמר אין מלמדין אלא למאן דאמר מלמדין מאי איכא למימרא: תרי מיעוטי כתיבי הכא כתיב °הערופה והתם כתיב °ושמו ותלתא קראי בדם למה לי ג] למעוטי ממעילה מנותר ומטומאה אבל פיגול לא צריך קרא דתנן *בל שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח חייבין עליו משום פיגול ודם ד] גופיה מתיר הוא אמר רבי יוחנן *שלשה כריתות בשלמים למה אחת

ס"ז] הבי גרסינן בשני חילולין הכתוב מדבר אחד פסול נותר • תימה לי לענין גבי קדשי עובדי כוכבים אחי נותר חילול חילול ממומאה הלא חילול ז] טומאה נמי בנותר איירי ועוד תימה דבפ' הנשרפין (סנהדרין דף פג.) משמע דלא כתיב בנותר חילול דרבים והכא משכחת לה מדתני יח] ולעיל ברים פרק שני (דף סו:) פירשתי: הוא לפני כפרה כלאחר כפרה • הקשה ר"ת דבמעילה פרק יש] [ולד] חמאת (דף יב:) אמרינן המקיז דם לבהמת קדשים מועלין בו אלמא יש מעילה בדם ותירץ דהתם כ] מחיים דלא שייכא כפרה אבל לאחר שחיטה אף לפני כפרה אין מועלין וא"ת דהתם כא] תני (דף יב.) ומייתי בפרק כל שעה דם בתחילה אין מועלין בו יצא לנחל קדרון מועלין וי"ל דמעילה דהתם דרבנן וא"ת א"כ ברים מעילה (דף ב:) דדחיק לאשכוחי מי איכא מעילה דרבנן לייתי מהך מסכה ועוד קשה בסוף תמורה (דף לב:) גבי מקדיש שולה לבדק הבית דקאמר שמועלין בה שתי מעילות ופריך לי מדרבנן לאמלי ב' מעילות כג] מאי קשה הא איכא מעילה דדם שהיא דרבנן וכן בקדשים שמתו ברים מעילה (דף ב:) וי"ל דהתם שיש מעילה דאוריייתא משום כג] עגלה דבדילי מעילה דאורייתא כל] לא בדילי מיניה תקינו רבנן מעילה וברים מעילה לקדשים שנשחטן בדרום כה] קאי דכמאן דתנקינון דמי ועוד כה"ג דחיק לאתויי דאיה דתקון רבנן מעילה אע"ג דבדילי מיניייהו (כמו) במתו ומייתי כו] מרבי יוחנן דקדשים שמתו וה"ל חיים היה מפרש דיולא לנחל קדרון מועלין כז] דאורייתא שב"ד מקדשין אותו שלא יהנו ממנו בלא פדיון ודוחק הוא ועוד לכתי אמאי לא מייתי כח] ברים מעילה מהכיא דסוף התכלת (מנחות דף נב.) גבי אפר פרה דאמר שתי תקנות הוו מעיקרא תקינו בה מעילה ואין

לומר דמעיקרא נמי היתה מעילה דאורייתא דתקון שיהו ב"ד מקדשין אותו א"כ היאך היו מזין ועוד דבמעילה ברים ולד חטאת (דף יב.) דאמר רבי יוחנן קדשים שמתו יצאו מידי מעילה דבר תורה אבל מדרבנן איכא מעילה ופריך מי איכא מידי דמעיקרא לית ביה מעילה ולבסוף אית ביה לומר שאין למדין מהן: הערופה. זו ולא אחת כזו: ושמו. מדהוה ליה למכתב ושם וכתיב ושמו זה ולא לאחר: אלא אי. תתייבו עליו משום טומאה *והוא למעוטי ממעילה כדאמרן: שנאמר כריתות. אמור אליהם לדורותיכם וגו' (ויקרא כב) והנפש אשר תאכל בשר וגו' (שם ז) נפש כי תגע בכל טו) טומאת אדם וגו' (שם): אחת

עליו והכא מזבח החילון שהיה תותה מלא המתחה מן המאוכלות הפנימיות ונותן במזרחו של כבש ומייחו בגמ' משמע התם דלקח בחילון אין מועלין דקאמר בשלמא מזבח החילון דכתיב ביה ושמו אלא פנימי מנא לן משמע דמשמו דרים דאין מועלין ובשמעתא אדרבה מוסמו משמע ליה דמועלין וי"ל דמתני' דהתם משמע לא] דלא מועלין בדישון הפנימי שהדישון מוציאו אבל קודם דישון מועלין א"כ איכא מעילה לדשן ועל זה קאמר בשלמא חיצון דכתיב ושמו ולכך מעילה לדשן לב] *מ"מ לקח לאחר הרמה איכא מעילה כדדרשינן בסוף תמורה (דף לד.) ושמו בכתח ושמו כולו ושמו שלא יחזור אלא פנימי מנא לן דמעילה לדשן שאתה אומר מעילה מוציאו וכשהיא מוציאו והשליך אל מקום הדשן ובפ' שני *דיומא ביומשלמי משמע כן קלת דבעי בריש מגלן דעבדינן דישון כלל בפנימי והדר בעי מנלן שהדישון לד] אסור בהנאה ואם תאמר מורלה ועולה יעמלו עד שיעבו מוצאן שיוצאו אבל מזבח הפנימי ובתמורה (נז"ם) אמרינן עולת העוף שנתמלה דמה מורלה ועולה יצאו מידי מעילה *וי"ל שאני דישון מזבח הפנימי דהייגו מוצאו אבל עולת העוף עבודת הם מתיר מורלה ועולה וא"ת *בקדושין (דף הה.) דאמר אין מועל אחר מועל אלא בהמה וכלי שרת הא איכא תרומת הדשן דלא נפיק לחולין ע"י מעילה כדמוכח בסוף תמורה וי"ל דהוי בכלל בהמה דהייגו כמו אימוריה דלא נפיק לחולין: מנשום דהוי תרומת הדשן ובגדי כהונה שני כתובין הבאין באחד • במעילה פ' ולד חטאת (דף יא:) מתריץ יותר ומסקנא כדהכא: עגלה ערופה • פי' רש"י מוערפו שם ל"ל בפ"ק דכריתות (דף ו.) והא"ל דל"ל בפ' אין מעמידין (ע"ז דף כט:) לה] מדכתיב בה כפרה כקדשים י"ל דשם לריך לאסור לאחר עריפה אלא לומר אין לך דבר שנעשית מצותו ומועלין בו*: תרי מיעוטי כתיבי • קשיא דבחד סגי וכן גבי הנזיר בפרק כל הבשר (חולין דף קיג:)*: חד למעוטי מנותר וחד למעוטי מטומאה • תימה לעתר ומומאה סגי בחד מיעוטא דילפינן מהדדי חילול חילול *ואף לקולא כדלעיל גבי קדשי עובדי כוכבים וי"ל לו] דמוקמינא מיעוטא בנותר דוקא אבל משום טומאה הוה חייב לאין לו מחיצין כגון קומץ ומנחת כהנים אע"ג דאין בהן פיגול יש בהן איסור טומאה דמרבינן מאחר הם מקדשים הכי הוה מרבינן נמי לגבי דם:

אחת

יומא נט: [מעילה יח. חולין קיג.]

גליון הש"ס

תוס' ד"ה חד וכו' ואף לקולא וכו' עי' קדושין ג ע"א תוס' ד"ה ואמר וע"ש:

[קדושין כד. וש"נ]

[ע"ל כי הדם הוא בנפש יכפר]

לעיל מג. וש"נ

[ומם אימת ד' אבהו]

תרי מיעוטי ל"ל

הוא ל"ל

[ומי' תוספות קדושין מי ד"ה כפרה] [ועיין תוספת פסחים כו. ד"ה כתיב ומום' מעילה יח. ד"ה תני וכיתר כיאור תיקלו ביומא כ. ד"ה תני ע"ש אבל כחולין קיג: ד"ה עזים ודף קיז: ד"ה תני כתיבו כתימה]

פסחים כו. יומא יח. כד. ס. כריתות ג. חולין קיז. מעילה יח:

שיטה מקובצת

א) לכם לכם שלכם: ב) למיעוט מעוטי ותיבת תרי נמחק: ג) לי חד למעוטי מנותר וחד למעוטי מטומאת וחד למעוטי ממעילה • תימה למה לי תרי מיעוטא [בנותר ומומאה] בהדא סני דילפינן מהדדי בגיש חילול חילול אף לקולא כדלעיל וי"ל דאי (לאו) [לא] כתיב אלא חדא מיעוטא הוי מוקמינן ליה אנותר ומומאה לא הוי ילפינן מיניה דהוי מרבינן ליה מאשר הם מקדישים ליי מהר"פ: ד) ודם הוא נוסיה: ה) [לא יחלו הם"ר: ז) אכלו בטומאת: ז) וחכא ס"א נמי אמרי' מנא הני מילי כו': ח) למעוטי מטומאה וחד למעוטי ממעילה: ט) משמע ששם גניזתו ושם נבלע במקומו אלמא: י) בהן עוד: יא) שם תהא קבורתה: יב) ילפינן מיניייהו ולא יג) כשאר: ס"א בשר חולין: יד) ולא שיתחייבו עליו: טו) בכל מקום בטומאת אדם: טז) מה"ד הנ"ה בשני ותיבות הכי גרסינן נמחק: יז) חילול דטומאה נמי: יח) מדתני לי': יט) פרק ולד חטאת: כ) דהתם מיירי מחיים: כא) דהתם תנן ומייתי לה בפ' כל שעה: כב) מאי קושיא הא: כג) עולה בדילי אינשי מיניה כבר אבל (הני) בשר דליכא ' ס"א עולה אין לחכמים לתקן מעילה כיון דבלאו הכי בדילי ומשני ראוי למעול שתי מעילות (בבשר אינה מעילה דאורייתא משום עולה) [ודתקון רבנן

מעילה אעור משום דליכא מעילה מדאורייתא אלא בבשר א"כ לא] ותיבת ובדם ל"ש ונמחק: כד] דאורייתא א"כ לא: כה] קאמר דכמאן דתנקינו דמי: כו] ומייתי מדר' יוחנן: כז] מועלין בו מדאורייתא: כח] מיתתי ראיה בריש: כט] מוצא [דבוותה] הוא דאין מועלין: ל] הייגו דמובה הוהכו במובה הוחצון שהיה כו' דאף בדהחיצון אין מועלין כו': לא] משמע דאין מועלין בדהחיצון: לב] לדשן ומ"מ אף: לג] שהדישון מוציאו: לד] שהדישון בפנימי אמור • וא"ת א"כ מוראה ונוצה ימעלו בהם עד שיעשו כו' הפנימי ובסוף תמורה אמרי' דעולת העוף שנתמצה כו' עבודת הדם מתיר מוראה ונוצה וא"ת כו' דלא נפקי לחולין הש"ד: לה] אין

מעמידין כפרה כתיב בה כקדשים י"ל כו' לאחר עריפה דלא ניבא אין לך דבר: לו] וי"ל דהוה מוקמינא מיעוטא כו' הוה אמינא חייב כי היכי: